

Gradnja kanalizacije v Kozarjah – pred zaključno fazo

Krajanom Kozarj prav kmalu ne bo treba več godrnjati nad neurejeno kanalizacijo. V kraju namreč že tečejo zaključna dela pri IV. fazi izgradnje novega kanalizacijskega omrežja, ki so ga zastavili pred kakimi štirimi leti in pol. Predvidoma bo faza končana že krajem oktobra letos, vsa kanalizacija (ki ima skupno 5 faz) pa ob koncu naslednjega leta.

Poleg novega kanalizacijskega omrežja, v KS Kozarje še v letošnjem letu načrtujejo tudi razširitev telefonskega omrežja ob Tržaški cesti. Tega bo izvedla PTT. Projekti so že v celoti izdelani, zato KS poziva vse zainteresente, naj se čimprej prijavijo.

Kot je v posebnem pomenku povedal Franc Sebenik, predsednik skupščine KS Kozarje in eden od odgovornih za ta projekt, krajanji v celoti zaupajo v program komunalne skupnosti, zato tudi vsa dela potekajo natanko po začrtanem planu.

»Na področju, kjer poteka kanalizacija, že štiri leta in pol teče samoprispevek, ki ga koristimo posebej v ta namen. Ta znaša 2 odstotka od OD, plačevali pa naj bi ga skupno pet let. Ker pa ta sredstva žal niso dovolj, smo se na zborih krajanov dogovorili, da vsaka hiša dodatno primakne še po 70 starih milijonov (skupna investicijska vrednost projekta je po zdajšnjih obračunih cenjena na okoli 145 starih milijard, vrednost še nedo-

končanih del pa po predračunu 45 milijard). Krajanji so predlog podprli s tem, da vsi, ki ne morejo poravnati obveznosti po dogovorjenem ključu, lahko plačujejo tudi na obroke.

Sama gradbena dela na kanalizaciji izvaja Komunalno podjetje Ljubljana, za potreben nadzor pa skrbi mestna kanalizacija, ki tudi prevzema novo omrežje.

Po veljavnih kategorijah, kozarška kanalizacija sodi med zahtevnejše pri nas. Kar dvakrat namreč prečka Tržaško cesto. Zgradili pa so tudi že dve prečrpalni postaji, ki sta obe že v pogonu. Dolžina samega fekalnega kanala znaša okrog 8 kilometrov, meteornege pa okoli 12 kilometrov.

Hkrati s temi deli pa tečejo tudi priprave za gradnjo kanalizacije izven samoprispevka, ki bo zajela področje okrog kozarškega gasilskega doma. Še letos naj bi zgradili cca 1500 metrov omrežja, potrebna sredstva pa bodo v glavnem zbrali krajanji sami, ki bodo tudi pomagali z živim delom. Kanal bodo lahko priključili na zgrajeni kanal iz samoprispevka, ki se konča na koncu Ulice Briško-beneškega odreda.

Preostalo področje KS, ki ni zajeto v teh dveh projektih, pa bodo, kot načrtujejo, skušali urediti v času izgradnje »Ljubljane 2000« in sicer z novim kolektorjem na Brezovici, ki bo potekal prek Kozarškega polja in se potem na Vrhovcih navezal na ljubljanski kolektor.

BRANKO VRHOVEC

»NAŠA RIJEKA« O NAS

Dan s prijatelji v KS Krim

Po tem naslovu je glasilo za komunalno problematiko Reke v svoji zadnji številki kar celo stran namenilo obisku predstavnikov reške krajevne skupnosti Mlaka v Ljubljani oziroma natančneje v pobrateni krajevni skupnosti Krim. Obisk je seveda sovpadal z že tradicionalnim 17. srečanjem Reke in Ljubljane. Pobratenje teh dveh krajevnih skupnosti pa sega že vse v sam začetek dobrih, tvornih prijateljskih stikov med dvema mestoma. In kaj je v tem članku med drugim zapisano? Preberimo nekaj misli.

Letošnji dan Reke v Ljubljani je bil kot vsak dosedanjih šestnajstih srečanj mest Reke in Ljubljane, dan, ko se odpirajo srca, ko se zbrisejo vse razlike, dan, ko se človek sreča s človekom. Od prisrčnega sprejema na železniški postaji do še toplejšega slovesa v prvih večernih urah, se je zdelo, da je čas izvzet iz ritma vsakdana, ob šaluh, smehu in sreči. A vseeno, bilo je ob tem dovolj časa za resne razgovore, izmenjavo izkušenj in poslovne dogovore kar je nanazadnje namen srečanja teh pobratnih mest.

Kar neverjetno je, da imajo ljubljanske krajevne skupnosti iste probleme kot reške. Nezasodnostno število aktivistov, polovično rešeno komunalno infrastrukturo, »gluhi telefon« med občani in nekaterimi občinskimi službami, nereseno vprašanje financiranja krajevnih skupnosti, slabo organizirana mladina...

Krajevna skupnost Krim je zelo zanimiva po specifičnosti, da na njenem območju ni delovnih organizacij in

k edinih h katerim se lahko obrnejo za kakšno pomoč so obrtniki. Le-ti se zelo radi odzivajo in so v okviru svojih možnosti nemalokrat opora pri raznih akcijah. Tako so prav s pomočjo krajanov izdelali tudi brošuro o svoji krajevni skupnosti, katera daje nazorno sliko tega dela mesta, dela vseh organov in organizacij ter potreb, katere je potrebno rešiti na tem področju. Morda bi to izkušnjo lahko potrebno uporabili tudi na Reki. In ob zaključku še izjavo Momčila Lutovca – predsednika KK SZDL Mlaka, »Na Reki smo se dogovorili, da razen skupnih razgovorov o doseženem in izmenjavi dobrih izkušenj tako v razvoju samoupravljanja in delegatskega sistema v naših krajevnih skupnostih, se vsak še posebej pogovarja in izmenja izkušnje o delu svoje organizacije ali organa, ki ga predstavlja. Tu sem slišal mnoge koristne in nove stvari. Lahko rečem, da sem dobil več samozavesti glede prihodnjega dela na družbenopolitičnem področju. Dogovorili pa smo se tudi o tem, da v prihodnje v naša srečanja vključimo tudi športnike, pa morda tudi učence osnovnih šol. Za nas je zelo zanimivo to vaše sodelovanje z drobnim gospodarstvom. Prepričan sem se, da se moramo tudi mi v KS Mlaka organizirati po tem vzoru in na ta način vzpostaviti odnose z našim združnim delom«.

V pristnem razgovoru je čas v KS Krim hitro minil. Ljubezni domačini so nas goste KS Mlaka odpeljali zatek se na ljubljanski grad ter v Raščico – rojstni kraj Primoža Trubarja.

Brišani so zaprli cesto

Potem ko so krajanji Briš in novega naselja v Polhovem Gradcu več let zaman čakali in klečaplazili za obljubljeni asfalt, jim je v petek, 30. septembra dokončno prekipelo. Tega dne so regionalno cesto, ki povezuje Polhov Gradec z Lučinami odnosno Gorenjo vasjo, enostavno zaprli, z grožnjo, da bo na njej promet prekinjen vse dokler jim odgovorni pri republiški skupnosti za ceste na licu mesta ne zagotovijo, da bodo zgradili asfalt. Jeza krajanov je bila tem večja, ker je bil le za dan kasneje na regionalni napovedan še avto-rally, ki bi seveda že dodatno poslabšal že tako obupno stanje.

»Življenje ob tej cesti je postalo naravnost nevzdržno«, se je v imenu krajanov obeh naselij, ki so se protestno zbrali za cestno zaporo jezil Franc Laznik. »Ta rally pa je še dodatni izziv. Tu bomo zdaj vztrajali vse dokler ne pridejo odgovorni z republiške skupnosti za ceste. Skozi ne spustimo nikogar razne interencijskih vozil. Do zdaj smo bili že na vseh

mogočih forumih, a so nam povsod samo obljubljali, naredili pa nič. Živina pa zboleva od prahu, ne smeš odpreti okna in tudi zelenjava je že čisto zanič, ker enostavno ne more več zrasti.«

Krajanji Briš in novega naselja pod polhograjsko osnovno šolo bi bili rešeni vseh teh skrbi, če bi jim potegnili asfalt vsaj skozi vasjo. To skupaj ni niti dva kilometra. Pri tem bodo, kot kaže, tudi vztrajali. Če pa vse skupaj ne bo nič pomagalo, pravijo, bodo cesto prekopali...

BRANKO VRHOVEC

3. oktobra sta se sestanka v zvezi z nastalo situacijo v KS Polhov Gradec udeležila predsednik OK SZDL Ljubljana Vič-Rudnik Drago Černoš in predsednik občinskega izvršnega sveta Stane Droljč. Z ozirom na številna prizadevanja in razgovore pa že lahko zapišemo, da bo storjeno vse, da bo obnova te ceste uvrščena v republiški program za naslednje leto.

IZ KS MALČI BELIČ

Bili smo v pobrateni Svečini

Organizacija Zveze borcev krajevne skupnosti Malči Belič je v sodelovanju z družbenopolitičnimi organizacijami iste KS organizirala 25. septembra obisk pobratene KS Svečina, ki je ta dan

priredila že tradicionalni 7. kmečki praznik.

Akt o pobratenu je bil z obeh strani podpisan 20. decembra 1979. Pobudnik za to pobratenje pa je bila občinska konferenca SZDL Ljubljana Vič-Rudnik.

Takoj po prihodu v Svečino ob 9.30 so se predstavniki obeh KS in organizacije ZZB NOV sestali in na ad hoc seji izmenjali pozdrave in čestitke ter zaželeli drug drugemu veliko uspehov in dobrega medsebojnega sodelovanja. Nato so odšli opravljati vsak svoje naloge.

Ob 10. uri so bili prikazani pripomočki za obdelavo zemlje od najpreprostejših orodij do najmodernejših strojev.

Ob 11. uri so bila na grajskem dvorišču podeljena priznanja-nagrade nekaterim kmetovalcem za dosežene uspehe.

Velja omeniti, da so prvotni svečinski grad leta 1532 Turki požgali, sedanjega, ki je še sedaj vzorno vzdrževan, pa so leta 1629 iz ruševin postavili na novo.

V gradu je bila razstava vezenin, ki so obiskovalce skoraj prepričale, da jih ni naredila človeška roka, ampak stroj. Pa je vendarle res, da je vse predmete; avbe za narodno nošo, namizne prte, predpasnike, mašne plašče, gobeline in še marsikaj izdelala domačinka.

Razstavili so kulinarične izdelke kmečkih žena. Vse, kar je bilo razstavljenega, kot na primer: piškoti, torte tudi v nadstropjih, jagenjčki, zajčki, celo grad iz keksov, slaščice iz marcipana in domač kruh vseh vrst so izdelale ženske roke. Zato je nekdo upravičeno zapisal v knjigo mnenj obiskovalcev, da so izdelki tako lepi, da je vsak moški lahko vesel, če dobi tako gospodinjstvo za ženo.

Lovska razstava je bila zelo domiselna, saj so bile prikazane tudi »rastoče« gobe poleg trofejev in raznih izdelkov pušk. V premajhni kletki pa je bil živ fazan, ki je bil do večera zagotovo krvav po glavi, ker jo je kar naprej vtikal v luknjo ostre žične ograje.

Na sadjarski razstavi je bilo videti več vrst jabolk in hrušk. V centru, kjer je tudi upravno poslopje in samopostrežna trgovina, pa so bile stojnice z raznimi domiselnimi spominki, suho robo, jedajo in pijačo. Treba je povedati, da so bile klobase v zaski zelo velike in skoro brez špeha (ponekod ga je več kot mesa) in tudi poceni, kar velja tudi za druga jedila in pijačo.

Ob 13. uri so skočili na bližnji travnik trije padalci. Pri kulturnem programu je sodelovala tudi folklorna skupina z godbeniki na pihala iz Leibniza (Lipice), s katero imajo Svečinci kulturnometrijske izmenjave. V zgodnji popoldanski uri smo se od prijaznih gostiteljev poslovili in odpeljali domov.

ZVONE GRČAR

Tomišelj premore 58 hišnih števil, ki pa so razsejane po veliki površini

so že lani malo udarniško, malo pa s sredstvi KS zastavili tudi dela pri obnovi krajevnega pokopališča, ki predstavlja še vedno enega najresnejših problemov KS. V načrtu imajo sanacijo zunanjega zidu, radi pa bi vsaj deloma obnovili tudi staro mrliško vežico, a še ne vedo, kam jo locirati, ker nanjo ni vezan le Tomišelj, ampak tudi druga naselja. O zadavi, kot tudi o nujni ureditvi poti do pokopališča, se bodo morali še pogovoriti s krajanji.

Dobra voda

Precej boljše pa se Tomišljanom godi na nekaterih drugih toriščih družbenega življenja. Že nekaj let imajo na primer urejeno

javno razsvetljava, pa telefon, zadovoljni pa so tudi z vodo, ki je zdaj pod upravo mestnega vodovoda. Da so lahko vaški vodovod predali novemu oskrbniku, so morali sanirati kar lep kos vodovodnega omrežja. Vsi kraji KS imajo tudi dobro avtobusno povezavo, razen Podkrajja, ki se mora še vedno zadovoljiti le z delavsko progro. Radi bi, da bi tudi to naselje dobilo vsaj še kako linijo.

Prav boljše avtobusne zveze, predvsem pa boljše ceste, so Tomišljanom omogočile, da so se lahko tesneje povezali s sosednjimi kraji, z zunanjim svetom. Ali kot je dejal Franc Susman, podpredsednik skupščine KS Tomišelj: »Poprej smo bili ves čas nekako izolirani, pa čeprav smo bili komajda kakih 15 kilometrov zračne črte od Ljubljane...«

BRANKO VRHOVEC